

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Albertus Willebrandt/ I.U.D.
... Ad Exequias Quae ... Fratribus Coniunctissimis; Liberis Baronibus de Gera, in
Eschelbergk/ Lichtenhagen/ Warenburg/ & respective in Temptzin Dominis,
Simulque Coniugibus Ipsorum Dilectissimis ... Nempe Dn. Joanni Christophoro
von Gehra/ Et Dnae Annae von Jorghe a Bardwick/ Dn. Wilhelmo von Gehra/ Et
Dnae Susannae Catharinae von und zu Volckensdorff ... Hodie ... parabuntur,
Cives omnium Ordinum Academicos, sedulo invitat**

Rostochii: Kilius, 1660

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77744612X>

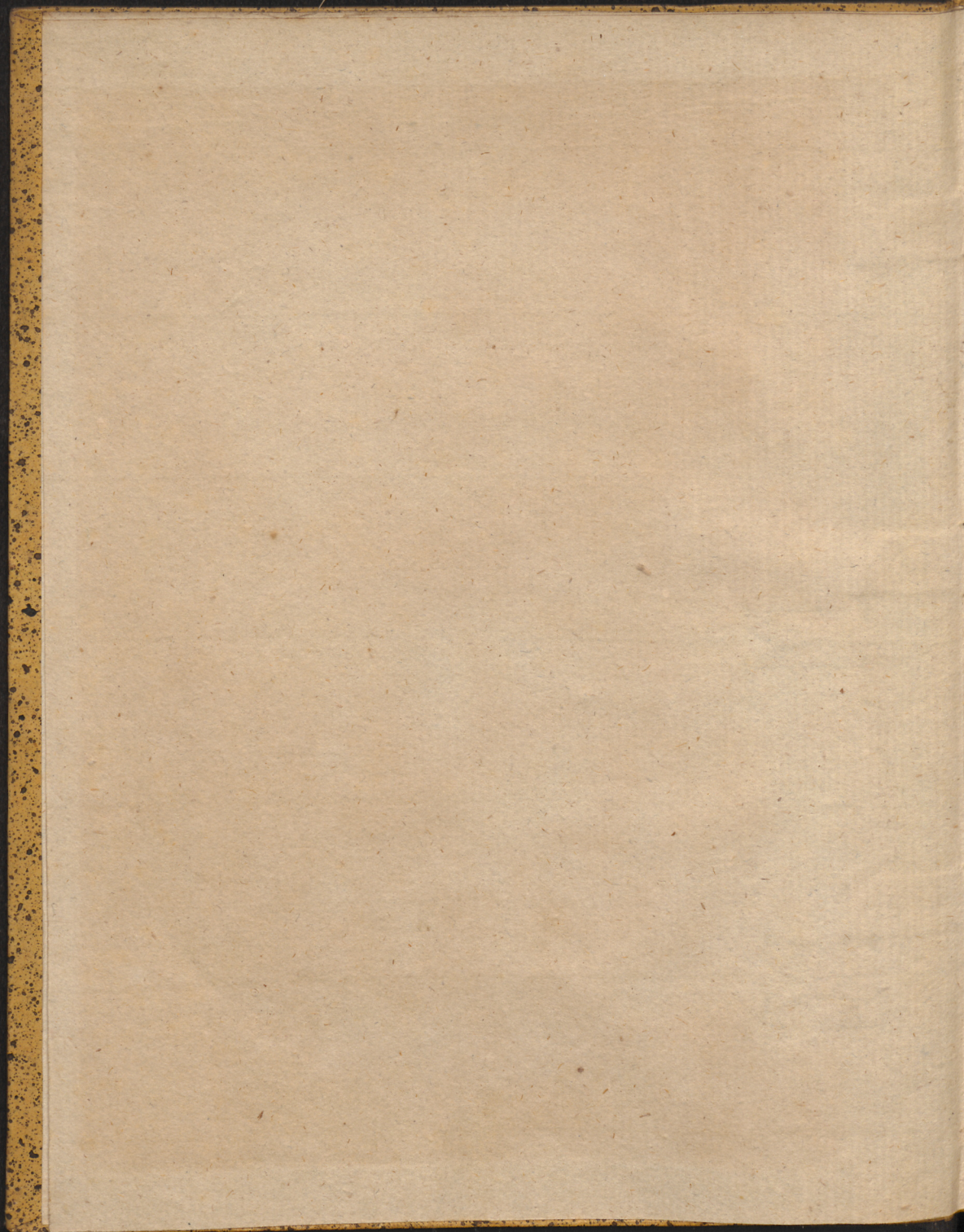
Druck Freier Zugang

Willebrandt, A.,
in J. C. v. Gehra
PP.

Rostock. 1660.

35

PROGRAMMA
^{Quò}
RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
ALBERTUS Willebrandt/J. V. D.

Cod. Prof., Ducal. Consist: Asfessor,
AD EXEQVIAS

^{Quæ}
ILLUSTRIBUS, GENEROSISSIMIS, PER QVAM
STRENUIS AC NOBILISSIMIS VIRIS, FRATRIBUS
CONJUNCTISSIMIS; LIBERIS BARONIBUS
de GERA, in Eschelberg/ Lichtenhagen/ Waxenburg/
& respectivè in Zempfin Dominis,
SIMULQVE CONJUGIBUS IPSORUM DILE-
CTISSIMIS, MATRONIS, STIRPE ANTIQVISSIMA,
VIRTUTUMQVE SPLENDORE ILLUSTRIS-
SIMIS, *Nempè*

DN. JOANNI CHRISTOPHORO
von Gehra/

ET

DNÆ ANNÆ von Zorge à Bardwick/
DN. WILHELMO von Gehra/

ET

DNÆ SUSANNÆ CATHARINÆ
von und zu Bolckensdorff.

A Reverenda pl. Amplissimaq; Facultate Theologicâ;
Hodie ad horam I. decentissimè parabuntur,

Cives omnium Ordinum Academicos, sedulo invitat.

ROSTOCHII,

Typis Hæredum NICOLAI KILII, Acad. Typ. 660.

RECTOR
ALBERTUS Willebrand/ D.

Sic illi Divinæ ac pufillo intellectu incomprehenfibili perplacuit Providentiæ, ut Supremum imperii Academici munus, mihi invito, hesternâ luce folenniter collatû, hodie à quatuor Perilluftriû, generofiffimarum, ac Heroicis Virtutibus clariffimarum Personarum (rarò me hercule! hic & alibi exemplô) funerib9 auspicer. Quarum ego ex hac deplorandâ miferiarum valle difceffum, nolim importuno luctu ac gemitu, cum ullo mortalium, quorum mentē veriffima fides illustravit profequi; qui infeliciû temporum horum miferias & humanæ vitæ calamitates atq; moleftias deferuerunt; qui corpora corruptibilia, terræ matri, hodiè, ritu Chriftiano devovenda in terrâ deferentes, in cœlefte beatiffimarum mētium domicilium evolarunt; quorum fi Chriftianâ infpicias mortem, anteaçtæ laudatiffimæ fançtiffimæque vitæ maximè consentaneam, eam ita fuiſſe reperias, ut non dolore ſed gaudio, benevolentia & amore, non mifericordiâ aliquâ digniffimæ eſſe videatur, Et quis obſecro, non beatiffimos, non omnibus calculis fortunatiffimos hoſce cenſeat, qui mortui ſunt in Domino, nec verè
mortui

mortui quia eum qui vita est sempiterna secuti
sunt, & cum eodem, in quem hic firmiter credi-
derunt, etiam si jam mortui vivunt; non hanc qui-
dem vitam brevissimis inclusam spaciis, quæ inftar
umbrae evanescit, inq; sumi morem dissipatur; ve-
rum vivunt vitam æternam ac infinitam, quæ nec tem-
porum nec felicitatis modo circumscriptur; vi-
vunt coronam decorati immarcescibili, in ipsoq; æ-
ternitatis sinu, inanes intra sese hominum curas
despicientes, jucundissime conquiescunt. Quo-
rum præcellentissimorum ac pientissimorum utri-
usq; sexus hominum corpora, vel satius piissima-
rum animarum hospitia, antequam tumulto com-
ponantur, pauca hæc in primis de ipsorum præ-
clarissimo ortu, de Vita laudatissima ac Virruti-
bus maximis, ut & de morte gloriosissima verissi-
moq; dignissima Christiano, Vos honoratissimi
Academiae Cives, & quorum interest, accipite,
Æternæ scilicet beatissimæq; memoriæ ut & ge-
nerosissimi stemmatis Domini, DN. JOHANNES
CHRISTOPHORUS & DN. WILHELMUS, fratres, Li-
beri Barones de Gehra, in Eschelberg/ Siechtenha-
gen/ Waxenburg & respectivè Temporis Domini,
in hanc communem lucem; DN. scilicet JOHAN-
NES CHRISTOPHORUS A. D. 1592. & DN. WILHEL-
MUS A. D. 1594. in Arnsfels/in Sciriâ, editi fuerunt.
Pater ipsorum laudatissimus fuit Illustris & Gene-
rosissi-

rosissimus DN. JOHANNES CHRISTOPHORUS, Liber
Baro de Gehra, in Arensfels / Eschelberck / Warten-
burgk & Mühlendorff Dominus, (utq; alia honestis-
sima præteream munera) Serenissimi Archiducis
Austriæ FERDINANDI Consiliarius. Mater eorum
præclarissima, fuit Illustris & generosissima Ma-
trona ESTHER, Domina de Gehra, nata in Stut-
tenburgk. Avum paternum habuerunt, Genero-
sissimum DN. ERASMUM de Gehra, Augustissimo-
rum Imperatorum FERDINANDI & MAXIMILIANI
Camerae Præsidentem longè gravissimum. Aviam
autem paternam agnoverunt Generosissimam
Fœminam DN. MAGDALENAM, Dominã de Gehra,
natam à Bethlehemsdorff. Inter verò horum ge-
nerosissimorum Fratrum Perillustres ac genero-
sissimas fœminas, castissimasq; thori conjugalis
Consortes, SUSANNA CATHARINA, DN. WILHELMI
uxor A. D. 1603 in Weissenburgk; in Arce Archi-
ducatus Austriæ ad fluvium Ens sita, fuerat proge-
nita. Cujus Pater erat Generosissimus ac Nobi-
lissimus DN. Wolff Wilhelm / Dominus de & in
Volschensdorff / Dominus in Weissenburgk / Stein /
& Reichersdorff / Augustissimi Romani Impera-
toris Consiliarius, Camerae ditionisq; Austriacæ
ad fluvium Ens Præfectus. Mater verò erat gene-
rosissima Domina CATHARINA, Domina de Vol-
schensdorff, nata ex Ducali domo Lichtenstein, &
Nicols

Nicolshurg celebratissimâ. Avus ejus Paternus appellabatur Generosissimus Dominus WILHELMUS de & in Volckensdorff / Dominus in Weissenburg / Stein / & Reichersdorff. Avia autem paterna nominabatur Generosissima ac illustris CATHARINA, Domina de Volckensdorff / nata Domina de Tannenbergf. Quod autem Generosissimam Matronam DN. ANNAM de Zonge / DN. JOHANNIS CHRISTOPHORI de Gehra Conjugem attinet; splendidissimam illa sanè & vetustissimam, ab inclitissimo in Brabanciâ de Bardewick / in Bardewick & Spalandt Dominorum stemmate duxit originem. Quanquam autem prædicti Generosissimi & Illustres Domini, illorumq; Conjuges, virtutibus venerandissimæ, majestatem Avorum, generisq; celsitudinè, non solum in Sacratissimo Romano Imperio Ditionibusq; Austriacis, sed etiam in aliis provinciis celebratissimam adferre potuissent, ad arguendam propriam in Orbe excellentiam, incitâ nihilominus virtute, uti proprio decore coruscare, plurisque nobilitatem illam, quam sola & unica Virtus producit, æstimare voluerunt. Per Sacratissimum itaq; sacræ regenerationis lavacrum, sanctissimis Ecclesiæ membris inserti, & per accuratam piissimamque gloriosissimorum Parentum educationem ac institutionem, ad omnes
Virtu-

Virtutes, atque ad suavissimam morum elegantiam
profecti, peculiaribus animi dotibus, morūq;
amoenitate, quam propaginis privilegiō cla-
rere maluerunt. Per totum autem suæ vitæ tem-
pus, ab ipsâ juvenili ætate, intimiorem secum co-
lentes amicitiam, in oris peregrinis, in Universi-
tatibus Germaniæ, Italiæ, Galliæ, Hollandiæ præ-
stantissimis, aliisque locis nobilissimis, cum imor-
tali nominis sui virtutumq; suarum gloriâ, invi-
cem, ac in jucundissimō consortiō vixerunt. Ubi
verò, ad maturiorem hi generosissimi & Illu-
stres Fratres devenere ætatem; ubi omnia itinera,
& exterarum regionum peregerunt lustrationes;
ubi nationum plurimarum instituta, actiones, e-
ventus, leges politicas, consilia prudentum co-
gnoverunt; similesq; Themistocli & Alcibiadi,
(quorum uterq; aliorum ingeniis, loco, tempori,
uti res postulabat sese aptum concinnumq; præ-
stabat), in Patriam suam reversi fuerunt; suorum
dilectissimorum cognatorum cōsensu, præcipuè
verò Divinâ illâ, quæ suprâ hominum excubat ne-
gotia Providentiâ, vitæ connubialis socias indoli
suæ illustri ac Virtuosisimæ respondentes sibi ad-
fiscere decreverunt. Quapropter dispensante
Numine, Generosissimus & Illustrissimus JOHAN-
NES CHRISTOPHORUS, elegit sibi indivulsam thala-
mi comitem, A. D. 1621, generosissimam Virginem,
ANNAM

ANNAM de Zorge/ Dominam de Bardewick &c.
quæ ipsimet, per Divinam benedictionem, eum
fructū quem socialis thori fidus amor elargiri so-
let, nempè septendecen liberos patrimæ patri-
mæq; virtutis ac gloriæ æmulos produxit; quo-
rum aliquos, admodum adolescentulos, aliquos
paulò ad maturiorem pertingentes ætatem, sava
Parcarū rapacitas, properò ictu è numerò viven-
tium sustulit. Sustulitã. præcipuè, ante annos ali-
quot, hic Rostochii, cùm ineffabili parentū opti-
morum mœrore, spem profapiæ ingentem, certis-
simumq; decus, filium dilectissimum, insignibus
animi resplendentem muneribus WOLFGANGUM
scilicet JACOBUM; qui hic antehac Rostochii tem-
pus vitæ suæ, virtuti, doctrinæ, moribusq; elegan-
tissimis impendens, Argentorati tandem, in vige-
simò tertio ætatis annò, variolis confectus, mor-
taliūq; cõsortiò exemptus, nihil post se, nisi luctū
parentum suiq; desiderium reliquit. Quid verò
Illustris ac generosissimus DN. WILHELMUS æter-
nâ laude, memoriaq; dignissimus fecit? DEO sic
consciscente, associavit sibi conjugio puellam,
nec formæ elegantia, nec speciosis animi virtutib9
ulli secundam, SUSANNAM CATHARINAM, Domi-
nam de & in Wolckensdorff/ cum illâq; A. D. 1628.
Lintzii in Aulâ Wolckensdorffiensi Nuptialem
celebravit festivitatem; Cui præcellentissimæ
matro-

matronæ, in tam intimâ pectorum concordia, in
tam mutuo affectu fideq; conjugali, cum suavissi-
mo ac pientissimo WILHELMO viventi, nil planè
ad plenam felicitatis deerat copiâ, nisi quod spem
generis, sobolemq; patrimæ & matrimæ virtutis
æmulam, cœli vel potius DE ipsius providentia
denegaverit; [qui viam per quam mortalium ge-
nus in hunc ingreditur orbem, pro arbitrio nunc
claudit, nunc reſerat,] & quod in hâc ipsâ tantis
pectoris ingeniiq; bonis ditatâ Matronâ, ut & in
ipſiusmet Sorore MARIA MAXIMILIANA Domina
de Thraun, antiquissimum illud & famigerabile
Volckensdorffianæ Familiæ genus, juxta ipsius
Salvatoris edictum, finem suum ac terminum sor-
titum fuerit. Importunus verò sim, si prolixiore
elogio nunquâ sinè honore nominandorum Ge-
nerosissimorum Dominorum horum Baronum,
eorumque fidelissimarum thori conjugalis socia-
rum afflictiones ac calamitates celebrare allabo-
rem; quas illi ob religionem Lutheranam alacri-
mente & infractâ tolerarunt; qui singulari con-
stantiæ exemplò, quam primum religionis refor-
matio, ab Imperatore Romano in superiori Au-
striâ indicta fuerat, maluerunt sua prædia, feuda,
fratres, agnatos, amicos deserere, quam à Religio-
nis Augustanæ Confessione, vel ad minimum un-
guem secedere; maluerunt, voluntarium, quan-
quam

B

quam

quam acerbissimū, in variis locis, Hamburgi, denique hic Rostochii perpeti Exilium, quam inter patrios lares, cum conscientiae ac Religionis dispendiō, quanquam inter tot opum aliarumque voluptatum illecebras permanere; quod non ob aliam causam, hæ illustres ac generosissimæ personæ, [quasq; vix inter cētū mortales unus æmulatur] fecerunt, quam ob amorem Religionis illius, quam veritatis ille Philosophus ingeniorumque Phœnix & Theologorum Princeps LUTHERUS illustravit, quamq; illæ, non in ore ut pleriq; hodie, sed in ipso sanctissimo pectore foverūt. Cujus solius amore ardentissimo, hæ illustres utriusque sexus personæ inflammatae, dum alii vel otium fortè agebant, vel libidine diffluebant, vel aliis occupabantur vanitatibus, laticem sacrarum literarum frequenter degustabant, harumq; lectione sitientes pascebant ac confortabant animulas; præter hæc, Conciones Sacras nunquā sine gravissimâ causâ intermiserunt, sæpissimè verò devotissimâ confessione peccata sua expiantes, sacratissimum ac preciosissimum CHRISTI JESU corpus & sanguinem pro certissimo ac infallibili animæ suæ, inter tot sinisterioris fortunæ impetus solatiō, & in luculentam veræ ac genuinæ religionis tesseram sumserunt; Deniquè non absque fastus, luxus, aliorumque enormium vitiorum

tiorum; (quibus è religioso pectore modestia & mansuetudo profligatur) extremò odio, amorem religionis non fucatae, summâ in egenos, præcipuè verò in viros doctissimos, ac Theologos cordatiores, ut & in ædes DEO sacras liberalitate declarare, (ubicunq; se offerebat, occasio) nō intermiserunt. Et inter has illustres immortalisque gloriam promeritas personas, in Generosissimo DN. WILHELMO exemplum me hercule! insolens, quodquè & præsens & sequutura de prædicabit ætas, habemus. Qui uti ultimus ex consortio secedens mortaliū, ex singularissimoque hoc seculò affectu, Venerandam in hac Universitate, Facultatem Theologicam, hæredem suorum bonorum, per publicum Testamentum instituit. Quod illa beneficium, quem amorem, dum vivet & florebit, singulari quoque gratitudine, devotissimâque recordatione prosequetur; neque eorum ingratorum augebit mortalium numerum, in quorum manibus aliena beneficia obsolescere mox atque perire consueverunt. Ut autem ad Generosissimum Dominum JOHANNEM CHRISTOPHORUM de GEHRA utinatu majorem redeam; ille per aliquot annos cum magnâ virium imbecillitate, atque hæmoroidum vehementiâ conflictatus, Divina

idg rone
B 2
autem

autem clementiæ ardentibus populi plebisque
precibus, toties (uti notum) commendatus, cum
insigni ac stupendâ patientiâ, morbum illum
atrocissimum sustinuit, & dum Anno D. 1654.
mense Aprili inter ipsum & amantissimam ejus
Conjugem implacabilis mors divortium fecisset
& de latere ejus illud animæ suæ dimidium, illam
carissimam & piissimam Uxorem avulsisset, qua
è manibus Viri Reverendi, Clarissimi DN. M.
ENOCHI SWANTENII, Verbi DEI ad Ædem
D. Jacobi ministri vigilantissimi, sanctissimam
Synaxin sumens, placidissimè in Domino obdor-
mivit, tam ingenti licet calamitati, animo fortis-
simo non cecidit, atrocemque illum procacis for-
tis insultum masculo pectore excipiens, in tristi
viduitate, reliquum vitæ tempus consumsit.
Dum verò illò ipsò annò jacturam ingentem pri-
stinæ membrorum firmitatis sentiret, nullaq; am-
plius Medicorum pharmaca, licet fidelissimè &
prudentissimè suppeditata prodesse animadver-
teret, ad semetipsum, præfatum Reverendum,
Clarissimumque Virum, DN. M. ENOCHUM
SWANTENIUM, tum ad propriam, quam Ro-
stochii incoluit domum, tum ad feudum Rüsse-
witz advocari curavit; ubi ille aliquoties pro suo
sancto officio, eidem sacram præbuit Evcharisti-
am; ubi

am; ubi è codicè Divinò depromptis solatiis, angustiam pectoris illius solari, & vel ipsâ nocte, inter tot animæ conflictus, pia ac religiosa exhibere obsequia, illimet ipsi non destitit; Qui tandem, eo ipso Anno 1654. die 2. Novembris, quasi placidissimo sopitus somno, in illam sempiternam domum triumphans evolavit. At quid jam de Generosissimo ac Illustri DN. WILHELMO, Domino de Gehra, de Heroe hoc, cujus virtutes, cujus in doctos benevolentia, in egenos liberalitas, in venerandam hujus Academiae Facultatem munificentia æternitati consecrata in posterorum recordatione florebit, quid inquam proferam? Ille piissimam semper traduxit vitam. Et quandò DEUS Optimus Maximus A. D. 1652. d. 16. Jul. ejus dulcissimam consortem præviâ sincerissimâ peccatorum confessione ac absolutione, præmissaque pretiosissimâ ac salutari Corporis ac crucifixi JESU cœnâ, è cœtu mortalium, in feudo Tempis nuncupatò exemerat, ipseque piissimè detunctus Generosissimus DN. WILHELMUS, in vitæ solitariæ conditionem redactus fuerat, post tot fortunæ adversæ ictus atque insultus, tandem in sumam prolapsus fuit infirmitatem, & juxta suam antiquam ac inviolabilem consuetudinem, inæstimabile corporis
& san-

& sanguinis CHRISTI JESU sapius percipiens
Sacramentū; tandē, illud ipsum, sex in primis, antē
ultimum vitæ obitum septimanis, postmodum
verò, ipso tempore vespertinò, quò hanc morta-
litate obsignare debebat, cum magnâ pietate
repetens, suaq; peccata amarissimè deflens, in
plenâ spe & fiduciâ meritorum JESU CHRISTI,
animam probissimâ & verè cœlestem, A. D. 1658.
die 10. Maji expiravit; postquam beatissimus hic
& æterni amoris ac memoriæ Baro 64. annos vi-
vendo absolvisset.

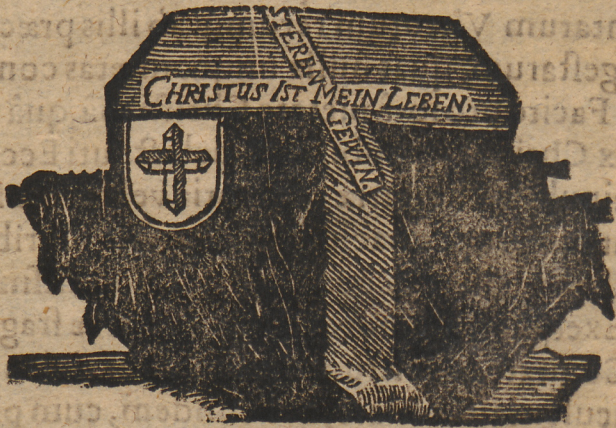
Quia verò Cives Universitatis honoratissimi,
harum Illustrium ac Generosissimarum Persona-
rum Celsissimam Originem, vitâ præclarissimam,
mortemq; laudatissimam percepistis. Nihil jam
aliud restat, quàm quod sepositò mœrore, omissis
lachrymis id solum videamus, ut omnium horū
piissimè defunctorum nomen laudibus nostris
celebratum, æternum immortaleq; faciamus, &
divinarum tantarum virtutum imaginem, non
statuis tantum aut picturis, sed imitatione quoq;
ac opere declaremus. Nil aliud restat, quam ut
ipsis animitus gratulemur, quod post tot mundi
hujus calamitates, sempiterno ævò, in infinitam
æternitatem perfruantur; quod pro paucis illis
facultatibus, quas hic amore CHRISTI JESU
spre-

ſpreverunt cœlum univerſum, prò terrenis bonis
cœleſtia, prò temporalibus ſempiterna, pro tran-
ſitoriis permanentia, pro ſe ipsis, DEUM ipſum
poſſideant. Nil aliud reſtat quam ut has illuſtes ac
generoſiſſimas perſonas ad ſepulchrum, illorum
exhauſtis corpufculis [in quibus tam magni tam
pii animi, tanquam hoſpites præſtantiffimi in an-
guſtis domiciliis commorati fuerunt] deſtinatū,
decentiffimè comitemur, & cum ipsis nullâ aliâ
in his terris ratione, ipſorum ergà Nos favores, be-
neficiâq; redhoſtire queamus, funeris eorū hone-
ſtiſſimi decorandi gratiâ, ſumô ſtudio, magnâque
frequentiâ conveniamus. Facite id Honoratiſ-
ſimi [peramanter rogamus] Academiae Cives, in
honorem tantarum Proſapiarum; in ornamen-
tum tantarum Virtutum rerumq; ab illis præcla-
riſſimè geſtarum, quas nulla unquam ætas conti-
ceſcet. Facite pro ipſâ pietate Chriſtianâ, quâ uti
flores ex Chriſtianâ nobilitate delecti, uti Eccle-
ſiæ ac republicæ literariæ præſentia vel futura fir-
mamenta ac propugnacula, præ cæteris pluribus
mortalib⁹ excellere debetis. Et hæc nobiliſſimas
eundo Exequias, memores eſtote propriæ fragili-
tatis. Cogitate & veſtrum omnium cervici mor-
tem truculentam adſtare, qui eundem, cum piis-
ſimè denatis, ſerpentem alitis. Et reverſi domum,
nuncia-

nunciate liberis, amicisque vestris, nunquam, ne-
què ipsos, nequè ipsorum liberos, ac nepotes, quo-
rumquã majorum, aut omni ex parte præstanti-
orum BARONUM, & quidem tot, unâ vice una-
que horâ Exequias esse visuros. P. P. Rostochii
sub Sigillo Reſtoratus, die IV. Maji, Anno Salva-
toris nostri, è purissimâ ac sanctissimâ Vir-
gine progeniti 1660.

Convenient Academiae Cives in Templo

D. Jacobo sacro ad horam I.

Honor

Uaprocul à Patriâ, no
CHRIS

Deposuit terris, moll

HERMANNUS
Colleg. Theo

Illustres Cineres & debita nomina co
GERAIDUM hac Pietas Conder
Cætera dant superi; magnumq; in secu
Cujus Principium Balthica **SUSAN**
Tu, lector, noli hic tantis Heroibus
Pompam, nec titulis quære saxa
Namq; hinc Fortunas pulsi sprevere
Omnia quod Mundi ludibrium esse

CASPARUS M
P. P. & Sup

IN letum passim dum sese Vesta U
Induit, & vario flore superba
Illustres aliquot tristi marcure Baro
Extinctos eben! nostra recondit ha
Sed quoq; tempus erit, cum graminis
Instar, calestes deinde petentq; dom
Quinimò in **CHRISTO** quisquis sua
In vita aterna limine victor ovat.

DANIEL LAGUS

...essio
...bent!
.../D!
...o.
...C, D.
...nt
...dit,
...D.
...Quos